

Jogalapok és fontosabb érvek:

A közösségi védjegy bejelentője:

A felperes

A bejelentett közösségi védjegy:

Az „AMPLITUDE” szóvédjegy a 9. áruosztályba tartozó áruk (szemüvegek, stb.) tekintetében, 1 723 931 sz. közösségi védjegybejelentési kérelem

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja:

Indo Internacional S.A.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:

Az „AMPLY” nemzeti ábrás védjegy a 9. áruosztályba tartozó áruk (szemüvegek, stb.) tekintetében

A felszólalási osztály határozata:

A felszólalás elutasítása

A fellebbezési tanács határozata:

A megtámadott határozat megsemmisítése; a lajstromozás elutasítása

Jogalapok:

A 40/94/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 11, 1. o.)

A William Prym GmbH & Co. KG és a Prym Consumer GmbH & Co. KG által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 28-án benyújtott kereset

(T-30/05. sz. ügy)

(2005/C 106/57)

(Az eljárás nyelve: német)

A William Prym GmbH & Co. KG és a Prym Consumer GmbH & Co. KG, székhelye: Stolberg (Németország), képviseli: H. J. Meyer-Lindemann, ügyvéd, kézbesítési címe: Luxembourg, 2005. január 28-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a Bizottság 2004. október 26-i C(2004) 4221. számú, a COMP/F-1/38.338-PO/tűk ügyben hozott határozatát, amennyiben az a felperest érinti;

– másodlagosan a felperes egyetemleges kötelezettsége mellett kiszabott 30 000 000 euró pénzbírságot helyezze hatályon kívül vagy (harmadlagosan) mérsékelje azt;

– kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozattal a Bizottság megállapította, hogy a felperesek és más vállalkozások megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését az 1994. szeptember 10. és 1999. december 31. közötti időszakban, amennyiben összehangolt magatartás részesei voltak, és egy sor formálisan kétoldalú megállapodást kötöttek, melyek azonban egy háromoldalú megállapodásnak tekintendők, és amelyek hatása és célja először a kemény anyagból készült rövidárak európai piacának felosztása, azaz a kézivarrótűk és speciális tűk piacán, valamint a tűk további piacán és más kemény rövidárak piacán a termékpiac felosztása, másodsor pedig a tűk európai piacának, azaz a tűk földrajzi piacának felosztása volt.

A kereset három jogalapon nyugszik. Az első jogalap a meghallgatáshoz való jog és az indokolási kötelezettség megsértését kifogásolja. A felperesek álláspontja szerint az alperes a felperesek számos érvét nem fontolta meg eléggé, és nem világos, hogy az alperes miért tekintette a jogsértést különösen súlyosnak. A pénzbírság nagyságának indokolása is csupán formális, így a felperesek nem tudják megállapítani, hogy a számukra előnyös körülményeket figyelembe vették-e. A felperesek végül előadják, hogy az indokolást utólag javították.

A második jogalap keretében a felperesek számos, az EK 81. cikk (1) bekezdésének alkalmazása során elkövetett állítólagos anyagi hibára utalnak. Az elsőrendű felperessel szemben nem lehetett volna pénzbírságot kiszabni, mivel neki a másodrendű felperes magatartása nem róható fel. Ezen felül az alperes nem vette figyelembe, hogy a másodrendű felperes az érintett termék tekintetében veszteséges volt, és hogy a földrajzi piac felosztásáról szóló megállapodás egy másik részes vállalkozásnak a tőpiacra történő belépésének feltétele volt, és hogy ennélfogva ez a megállapodás olyan versenyt korlátozott, mely nélküle egyáltalán nem jöhetett volna létre. Az alperes félreismerte továbbá eme másik vállalkozás nagyságát és gazdasági erejét.

A harmadik jogalap a pénzbírság számítását érinti. A felperesek álláspontja szerint egy ilyen magas pénzbírság büntetőjogi jellegű szankciót jelent, melynek kiszabására a rendelet ⁽¹⁾ 23. cikkének (3) bekezdése szerinti szabályozás nem elegendő, mivel maga a törvényalkotó elegendő pontossággal szabályozta, hogy a pénzbüntetés kiszabásának az egyes esetekben milyen elvek szerint kell történnie. A pénzbüntetés mindenképpen ellentétes a 2003/1 rendelet 23. cikkének (2) bekezdésével, mivel mindkét felperes teljes forgalmának 10 %-át meghaladja, és teljesen ellentétben áll az előírásokat megszegő cselekmény gazdasági hatásaival, valamint az egy másik résztvevő vállalkozással szemben kiszabott pénzbírsággal. A felperesek továbbá a „kemény anyagból készült rövidárúk: tűk” eljárásnak a „kemény anyagból készült rövidárúk: záruk” eljárástól való önkényes leválasztása folytán is hátrányt szenvedtek. Végül az alperes elmulasztotta a felperesek tekintetében különböző enyhítő körülmények figyelembevételét és a tényállás nem vitatása miatt a pénzbüntetés mérséklését velük szemben.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet, HL 2003.1.4. L 1., 1. o.

A Camper, S.L. által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset

(T-43/05. sz. ügy)

(2005/C 106/58)

(A keresetlevél nyelve: angol)

A Camper, S.L., székhely: Inca, Mallorca (Spanyolország), képviseli: I. Temiño Cenicerós, 2005. január 31-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM) ellen.

A JC AB, székhely: Mölnlycke (Svédország) szintén félként vett részt a fellebbezési tanács előtti eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- adjon helyt a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) első fellebbezési tanácsának az R 170/2004-1. sz. ügyben hozott azon határozata elleni fellebbezésnek, amelyben a fellebbezési tanács elutasította a 25. áruosztályba tartozó árukra vonatkozó 1.954.601 sz. közösségi védjegybejelentés elutasítása ellen benyújtott fellebbezést;
- állapítsa meg az 1.954.601 sz. „BROTHERS BY CAMPER” közösségi védjegybejelentés lajstromozhatóságát a 25. áruosztályba tartozó összes áru tekintetében;
- rendelkezzen úgy, hogy mindegyik fél viselje saját költségeit, a közös költségeket pedig megfizezze.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A közösségi védjegy bejelentője:

A felperes

Az érintett közösségi védjegy:

A „BROTHERS by CAMPER” ábrás védjegy a 18., 25. és 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások (bőr, ruházati cikkek, cipők, kalapárúk, szállítás ...) tekintetében – 1 954 601 sz. védjegybejelentési kérelem

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja:

JC AB

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:

A svéd, finn és dán „Brothers” ábrás védjegy a 25. áruosztályba tartozó áruk (ruházati cikkek, cipők és kalapárúk) tekintetében

A felszólalási osztály határozata:

A felszólalás elutasítása, annak a korábbi svéd lajstromozáson alapuló részét illetően. A felszólalásnak helyt ad a megtámadott áruk egy része, nevezetesen a 25. áruosztályba tartozó „ruházati cikkek, cipők, kalapárúk” tekintetében, annak a korábbi dán és finn lajstromozáson alapuló részét illetően.

A fellebbezési tanács határozata:

A felperes fellebbezésének elutasítása

Jogalapok:

Az ütköző védjegyek nem hasonlóak olyan mértékben, hogy fennállna a 40/94/EK tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében vett összetevethetőség.